

Uši nestačí

Pozdrav

Milí přátelé a hosté, dnes je **5. postní neděle** a já Vás vítám na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými: *Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen*

Introit (Žalm 49, 2-5)

2 Slyšte to, všichni lidé, všichni obyvatelé světa, naslouchejte,

3 ať jste rodu prostého anebo urození, boháči i ubožáci.

4 Moje ústa budou vyhlašovat moudrost, mé srdce bude rozjímat o rozumnosti.

5 Nakloním své ucho ku příslovím, při citeře předložím svou hádanku i výklad.

Píseň: EZ 297 - Děkujem ti, Pane Bože, že nás máš tak rád

Modlitba

Z knihy modliteb

I. Čtení (1.Kor 3, 3-9)

3 Odkud je mezi vámi závist a svár, ne-li z toho, že patříte světu a žijete jako ostatní lidé?

4 Když se jeden z vás hlásí k Pavlovi a druhý k Apollovi, neznamená to, že jste lidé světa?

5 Kdo je vlastně Apollos? A kdo je Pavel? Služebníci, kteří vás přivedli k víře, každý tak, jak mu dal Pán.

6 Já jsem zasadil, Apollos zaléval, ale Bůh dal vzrůst;

7 a tak nic neznamená ten, kdo sází, ani kdo zalévá, nýbrž Bůh, který dává vzrůst.

8 Kdo sází a kdo zalévá, patří k sobě, ale každý podle vlastní práce obdrží svou odměnu.

9 Jsme spolupracovníci na Božím díle, a vy jste Boží pole, Boží stavba.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvkem dětem (Naše zrcadlo) 24. lekce

Píseň: EZ 297 - Děkujem ti, Pane Bože

Píseň: EZ 785 - Vítr se ztiší, přestane bouřit moře

Kázání (Mk 4, 3-8)

Milí B+S., milé děti

Slyšte

- Co děláte, když neslyšíte? – Já se většinou zeptám ještě jednou, podruhé...
- Jaká je vaše chování, když nerozumíte tomu, co ten druhý řekl? – Třeba vás to vůbec nezajímá, co říká...
- Náš syn Naty, má v tom jasno, když se ho zeptám slyšel si mně, co jsem ti říkal. Víte, co dělá? Zakryje si uši. On ví, že uši jsou na slyšení. Ale proč to dělá? Možná slyšel až moc dobře (přece já mám silný hlas) nebo to už podruhé slyšet nechcel!!! Dobře tomu rozumí, co mu říkám, a když ho upozorním na to, co udělal špatně, nebo, co dělat nemá – uvědomuje si to, opožděně, ale přece.

A dnešní příběh začíná slovem: **Slyšíte!** / *potichu* – **Slyšíte mně!** / *nahlas* – **Skutečně mně slyšíte – nespíte!** Tak to jsem skutečně rád, že mně někdo slyší. Mnohokrát však slyšet leckdy nestačí. Naše uši slyšely, ale někdy je potřeba ještě něco víc, třeba vidět, cítit, zlobit se, stydět se, setkat se. Vědět rozumem a slyšet ušima však nemusí nestačit. **Společný zážitek**, jako je ten dnešní, nás má učit nejen slyšet, ale i přijímat, konat a nezapomínat. Už to nemá být jen sluch, ale i čich, hmat, zrak, a také chuť.

Nyní budeme společně přemýšlet nad jedním biblickým obrazem, který mluví o rozsévání.

Vyšel rozséváč rozsívat. Obrázek č.1

- Kdo je ten rozséváč? – Kdo je ten muž/žena? Znáš jeho jméno a příjmení? Setkal si se někdy s tím člověkem?
- Co to rozsévá? Snad to nejsou brambory! Proč to dělá ručně? Zkoušel si už někdy takhle rozsévat?

- A k jakému účelu to dělá? K čemu máme zahradu? Pěstujete tam něco? K čemu jsou nám kytky, tráva, zrní?

Náš rozsévač nevychází náhodou, nedopatřením, ale vychází, aby **rozséval**.

Rosévač rozsévá své zrní. **Obrázek č.2**

Je to odraz skutečnosti, kde sám JK – **rozsévá pšenici**. Vyšel na pole, aby zasadil úrodu. Ale v našem podobenství není rozsévač obyčejný farmář. Rosévač představuje Pána Boha, který rozsívá své slovo po této zemi. Boží slovo není jen pro elitní skupinu, není jen pro kostelní slyšení, ale je nabízeno všem. Zrní je dobré na chleba a k jídlu. Slovo od Pána Boha je dobré k povzbuzení, potěšení – také dokáže zahnat hlad bolesti a smutku.

Když rozsíval, padlo některé zrní podél cesty, a přiletěli ptáci a sezobali je. **Obrázek č.3**

- Co se může stát na cestě? – je cesta nebezpečná? Co je obrazem cesty?
- Co je špatného na vrabčákovi? – koho představují ptáci?

Kolem cest byla půda ušlapaná a semínka zůstala na povrchu. I když se oralo i okolí cest, stávalo se, že oradlo tvrdou půdu nenakypřilo. Přilétali ptáci a vše sezobali. Podél cesty na nezoranou a ztvrdlou zem, přilétají ptáci, protože vidí dostupnou potravu.

Tahle ta půda kolem **cesty** představuje člověka, který je uzavřený v životních názorech. Je to člověk s neprůstřednou bublinou, kterého nic a nikdo neprorazí. Snad jsou to ti, kdo odmítají pochopit, přijmout, pustit se i do hloubky (zakořenit). Kdyby, alespoň trochu pochopili ten dnešní obraz, tak si to zrní (slovo) nenechají sezobnout, vyzobnout, sebrat, ale raději se toho drží, jak helvíti kdysi a dodnes z přísloví. Tady můžeme vidět člověka, u kterého má **Slovo** malou šanci, člověka bez zájmu = srdce z betonu. To, že tam padá zrní znamená, že ani na nich Pán nezapomíná, jenom ta půda potřebuje změnu.

Jiné padlo na skalnatou půdu, kde nemělo dost země, a hned vzešlo, protože nebylo hluboko v zemi. Ale když vyšlo slunce, spálilo je; a protože nemělo kořen, uschlo. **Obrázek č.4**

- Co roste na skalách? – proč tam něco zasévat? Má to smysl?
- Potřebuje rostlina kořen? A k čemu je ten kořen?

Ti druzí ze skalnaté půdy jsou jakoby naopak těch prvních. Jsou až příliš urychlení. Ihned, tak rychle přijmou a stejně rychle a mžikem něco zase vystřídá jejich počáteční nadšení. Například jednou nás baví ten kamarád, ale časem ho potřebuji vyměnit. Nadšení těchto lidí rychle opadne a ukáže se jejich povrchnost. Můžeme je přirovnat k lidem, kteří mají víru, ale když jde do tuhého, tak vezmou nohy na ramena. V té rychlosti a v tom nadšení možná zapomínají na to, že to nemusí dopadnout dobře. Je to člověk, kteří se pro něco nadchnou, ale nevydrží u ničeho, stačí malý problém, nefunguje to přesně podle představ a jdou za něčím jiným. Jsou to takový hledači pokladů, kteří horko-těžko poklad sami najdou.

Jiné zase padlo do trní; trní vzrostlo, udusilo je, a zrní nevydalo úrodu. **Obrázek č.5**

- Co dělá trní? Může zranit? Znáte šipkovou Růženku?
- Jak je možné, že je tady trní?

Ti třetí jsou pak ti, kterým to zapadne mezi další rostlinky, které jim v životě rostou ba bují a přerůstají přes hlavu, ale jim je fajn. To **Boží Slovo** zapadne mezi dobové a módní, to, co se člověku dneska zdá strašně důležité, aby snad zítra přišel na to, že se honil za větrem. Zrní i trní má společnou půdu, ale trní má na vrch a odsune dobré zrní na „vedlejší kolej“. Trní se tu snaží udusit dobrou zvěst danou člověku, každému z nás.

Rosévač nevyhledává pro svou **úrodu** ani cestu, skálu, ani trní, ale tohle padání zrní tam a tam je normální. Není možné se trápit každým ztraceným semínkem. Kdo seje, tuší, že ne všechno dopadne na správnou půdu; dost možná, že většina nevzejde. I kdyby devět z deseti bylo na zmar – nakonec převáží to, co padne na **dobrou půdu**.

A jiná zrna padla do dobré země a vzcházela, rostla, dávala úrodu a přinášela užitek třicetinasobný i šedesátinasobný i stonásobný. **Obrázek č.6**

Žádná sláva, neutěšené skóre 3:1. Tolik zrní zahynulo a kolik ptáček se nasýtilo. Celý tento obraz se může zdát smutnou zprávou o životě vydaném na pospas marnosti, porážek a nezdarů. Jenže je tady Rozséváč zvaný Pán Bůh, který to s námi nevzdává. Přichází vždy a znova, opakovaně se svým Slovem a nabízí nám dobrou půdu nasycenou **pokojem, láskou a milostí**. To stojí za to se o něco pokoušet – přesto se něco může podařit.

Modlitba

Všemohoucí Bože, ty znáš naše srdce, jeho natvrdlost, tvrdost, okoralost, to, co z něj vychází a nejsou to vždy jen růže, ale i trní, to, co zraňuje. Víš, co nám chybí i čeho je při nás až moc. Tolikrát jsme už slyšeli tvé slovo, a přece je to na nás tak málo poznat. A tak tě prosíme, skloň se k nám svou milostí. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 545 – Ostrí jarních stébel zemi proráží

Ohlášky

Přímluvná modlitba

- Z knihy modliteb

Pane, do Tvých rukou svěřujeme naše životy a v tichosti ti předkládáme své osobní modlitby...

Vyslyš nás, prosíme, skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu.

Otče náš, kterýž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

~~Slůvko dětí~~

Píseň: EZ 406 – Dej nám moudrost, odvahu pro dny obav

Posláni (1Te 2, 4)

Bůh nás uznal za hodné svěřit nám evangelium, a proto mluvíme tak, abychom se líbili ne lidem, ale Bohu, který zkoumá naše srdce.

Požehnání (Numeri 6, 24-26)

24 Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,

25 ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

26 ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: EZ 147 - Každý den Pán mi sílu dává